

Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 20/08/2017 15:30

Přeji hezký den,

několik měsíců pročítám fórum a jdu si pro radu. Předem se omlouvám, nedokážu to napsat stručněji. S manželem jsme přes 10 let, máme jedno dítě. Před 7 lety jsme začali stavět barák - tedy firma, on občas vypomáhal a přespával v baráku a tehdy to asi začalo... Když jsme se nastěhovali, všude bylo plno lahví od tvrdého alkoholu, tvrdil, že to bylo aby mu šla práce lépe od ruky - neřešila jsem to, synovi bylo pár měsíců, já dodělávala VŠ, byly jiné starosti. Později mi přišlo divné jeho chování, byl arogantní, výbušný a cítila jsem z něj chlast. Řekla jsem mu, že se mi zdá, že to přehání s alkoholem, naoko to omezil, ale pak jsem začala nacházet schované lahve od tvrdého, měl rád vždycky bylinky, ty vyměnil za vodku, která není údajně cítit. Vloni jsem na něj udeřila jak to tedy je, řekl, že má problém když míjí regál s chlastem si nekoupit flašku, že je to v práci blbý a že jsem protivná (přiznávám, že jsem byla nervózní, už jsem nezvládala stresy v práci, péči o syna a starosti s manželem, práci jsem změnila a snažím se být milá, často si odpustím nějaké poznámky). Začal docházet k psychiatrovi - poprvé ho vyslechnul, předepsal Antabus a pak si tam jen docházel pro Antabus a s Dr. již nemluvil, pivo a víno pil samozřejmě dál, myslím že i tvrdé. Letos změnil Dr., Antabus nebere, ale nasadil mu antidepressiva. Manžel tvrdí, že se cítí lépe (zpočátku mu vadila hlavně práce a já, ptž se hádáme, jsem na něj nervózní, nechci s ním spát, atd.), ale chlastá dál potají vodu, nacházím flašky (našla jsem jich min. 12), jednou si to přelil i do lahve od nealko piva, já na to přišla, tak mi tvrdil, že to byl technický líh na odmaštění čehosi... Tvrdí, že dle Dr. není závislý, ale že mi má dokázat, že vydrží nějaký čas bez alkoholu, tak jsem řekla, fajn, během mé dovolené nebudeš pít žádný alkohol a nedodržel to. Myslím, že Dr. neřekl pravdu. Mám pocit, že žiju s někým jiným - má hrozné výkyvy nálad, už se bojím cokoliv říct, hledá si záminky, vynucuje si sex. Co teď? Promluvit si s jeho psychiatrem, zkusit partnerskou poradnu nebo mu říct ať se odstěhuje... Nebo je to moje vina, dělám z komára velblouda, už fakt nevím :-)

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Gennosuke - 21/08/2017 14:48

Z komara velblouda rozhodne nedelas a pokud se veci maji tak jak jsi tady napsala tak ma manzel sakra hodne velky problem (jakkoliv si to odmíta pripustit). Bohuzel konzultace s psychiatrem nebo partnerska poradna nemaji zadny smysl - pokud si alkoholik sam sobe neprizna ze ma problem a sam se nerozhodne ho resit tak je veskera snaha k nicemu.

Obavam se ze situace se bude dale jen a jen zhorsovat cili nejlepsi by bylo si s manzelem vazne promluvit (az bude strizlivy), dat mu nuz na krk a pokud nezacne situaci okamzite resit (coz bohuzel na 99% nezacne) tak zacni planovat rozchod.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil zdenek - 21/08/2017 17:45

Sonja,závisí v akom je štádiu..manžel.Niekedy alkoholika nezastaví nič!! Nie,že je zlý človek-to je

blbosť.On musí piť..ináč má abstáky a šalie.Viem,čo sú to abstáky a ver že je to silná káva.Jedine skúsiť " liečenie" toto je chronická choroba,počítaj s recidívami jeho.bohužial.Je to lotéria,ale každý má právo na šancu.Želám nech sa to podarí ...úprimne,som závislý tiež.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 21/08/2017 18:31

Zkoušela jsem s ním mluvit - musí být střízlivý a dobře naladěný, což je výjimečný stav. Mám pocit, že se změnil i po vypití piva, je vztahovačný, cholerický, vše si bere osobně a mám pocit že čeká na sebemenší záminku, má problémy se ovládat... Když jsme to řešili vloni, uznal že má problém a chtěl to řešit, nechtěl přijít o rodinu. Teď tvrdí, že problém nemá, že nemá důvod přestat, ptž jsem na něj hnusná a hádáme se, v podstatě že si není jistý zda mě ještě miluje, má úplně jiný náhled na situaci. Nic se mu nechce. Přiznávám, snažím se být milá, ale stává se že jsem zamlklá, někdy odměřená. Pravda je, že poslední dobou jsem mu odhalila kdejakou skrýš, to ho asi štve nejvíc. Jo a nejčastěji skončí u sexu, že s ním nechci spát - nechci, když když je protivný a táhne z něj chlast + problémy s ejakulací :unsure:

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil zdenek - 21/08/2017 20:13

Ty si to nepochopila.Jemu to je jedno ,však to funguje...v podstate ,rodina :dry:

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 21/08/2017 22:53

Asi až teď jsem pochopila jak to vnímá on :(

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil zdenek - 21/08/2017 23:01

Dostaň ho na liečenie...tam mu zrevidujú mozog.možno ,ale ináč čo ďalej? hm.to sa bude gradovať..pitie ,alebo sa stane zázrak ..neviem Soni

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Gennosuke - 22/08/2017 15:38

Sonja napsal:

Teď tvrdí, že problém nemá, že nemá důvod přestat, ptž jsem na něj hnusná a hádáme se, v podstatě že si není jistý zda mě ještě miluje, má úplně jiný náhled na situaci. Nic se mu nechce.

To je úplně klasická situace. Žádný problém neexistuje, to Ty si jen vymyslíš a otravuješ ho. Do něčeho se mu nechce, nic se nedáří, za všechno špatně může někdo/něco jiný/jineho. Kontrolu nad prioritami a potřebami v jeho mozku začala přebírat závislost a její uspokojení. Pokud nezmeni svůj pohled na věc tak musíš počítat s tím že Ty, rodina, práce, závazky a povinnosti - to všechno půjde do háje. Postupně ho to přestane zajímat a zůstane jen alkohol. Po dobrém nezmužes nic a po zlem to bohužel resit nejde. Máš alespoň jistotu že za Tvými zády nedělá nikde dluhy?

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 22/08/2017 18:11

Na léčení ho nedostanu když si nepřipouští problém. Teď myslím, že pár dnů tvrdý alkohol neměl nebo ho má dobře ukrytý. Ale už si nedělám naděje že by to vydržel delší dobu :(

Teď zpětně si uvědomuju jak byl přesvědčivý, že nepije a musela jsem mu předložit nalezenou flašku jako důkaz aby se přiznal.

Samozřejmě jestli nedělá dluhy na 100% nevím...

No, promluvím si s psychiatrem a pokud ještě něco najdu, je to jasný.

A ještě se zeptám, je možný, že by i po pivu byl "mimo", že už stačí trocha alkoholu a tělo na to už takhle reaguje.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sochař - 22/08/2017 20:44

Myslím, že i to jedno pivo dokáže bohatě nastartovat na tu alkozálnici. Pak už chceš další a co ti v tom brání je prostě otravování. Aspoň u mě tomu tak nějak bylo. Je to smutný, je to krutý, ale jak píše kolega: "Kontrolu nad prioritami a potřebami v jeho mozku začala přebírat závislost a její uspokojení."

Dobrá věta!

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Angelika - 28/08/2017 07:36

Ahoj Sonjo,

mám to doma podobné. Manžel bere antidepresiva a k tomu pije. Vždy měl kladný vztah k alkoholu.

Nevadilo mi, když si dal doma odpoledne jedno pivo nebo sem tam panáka (většinou při nějakém stresu v práci). Nyní se to ale zvrtilo. Začal mi lhát, že se alkoholu ani nedotkl a přitom já už to na něm poznám.

Nevím, proč si je tak jist, že to z něho není cítit. Už jsem zvažovala i odchod, ale to mi prý přeje. Prý

jsem úžasná ženská a zasloužím si lepší život. Ale odchodem bych jen ublížila synovi, a to nechci. Je to pořád jako na houpačce. Chvilí je v pohodě a pak zase přijde a vím , že pil. Snažila jsem si s ním promluvit, když byl střízlivý. Sypal si popal na hlavu. Ale za měsíc to tu bylo zase. Ono to není moc, ale prostě se chová jinak a já už to poznám. Už nevím, jak dál. Vadí mi jeho pití, ale zároveň ho miluji. Hrozně ráda bych mu pomohla, ale nevím jak a taky abych to ještě nezhoršila.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 01/09/2017 16:38

Ahoj Angeliko,

je to těžké. Přesně jak píšeš, chvíli je klid a pak zase znova. Tváří se jak je to v pohodě, ale nevydrží to. Teď jsem se fakt hodně ovládala, abych mu nedala záminku, resp. aby nemohl říct, že pije kvůli mě a opět jsem našla flašku, zatím je tam půlka - jestli to zase vypije, zavolám jeho psychiatrovi a myslím, že manžela pošlu pryč - buď na léčení (ale pochybuji že to klapne nebo se odstěhuje)... Chci mu pomoc, ale jen marním čas. Hrozně mě to psychicky vysává. Asi jsem sobecká, ale jsem mladá a nechci zbytek života strávit s takovým člověkem. Jeho reakce jsou nevyzpytatelné a čím dál prudší, stačí záminka a vylítne, je vulgární, řve na mě před synem. Mám strach až odejde z reakce syna a pak finance - máme hypotéku na barák :-)

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Allie - 01/09/2017 19:57

Sonjo, nejsi sobec.... Naopak, sobec je on....

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Včelař - 01/09/2017 22:27

Sonjo. To co popisuješ je peklo, které zažíváš. Nepřísluší nikomu z nás říkat co máš udělat. To se musíš rozhodnout sama. Ale poradím Ti co zapůsobilo na mě. Když jsem byl v bodě zlomu mé alkoholové kariéry nenakoplo mě žádné nadávání všemi směřované na mě, žádné hledání, kde mám chlast. Nakopl mě až absolutní nezájem okolí. Hlavně nezájem ženy. Nezajímala se, že jsem ráno nešel do práce, nezajímala se, že když přišla ona, že jsem vožralej, nezajímala se vůbec o nic. Jen se na mě vždycky podívala tím svým pohledem a neříkala vůbec nic. Už jsem to tu psal. Alkoholik vypadá jako troska, je troska, ale pokud mu jenom drobet hlava funguje, tak furt dumá. I já dumal. Dumal jsem dlouho až jsem přišel na to, že když to nejde s chlastem, že to vyzkouším bez něj...

Tím chci říct, že nějaký dohlížení na manžela, výčitky, řvaní, prohledávání - to nic nepomáhá. Pomáhá až když na všechno zbyde sám. ;)

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 01/09/2017 23:04

Ze začátku jsem to hodně řešila, ale pak jsem nějak otupela, rezignovala... Chtěla jsem věřit, když mi přísahal, že nepije tvrdý alkohol, ale po předchozích zkušenostech se prostě musím přesvědčit, že to myslí vážně a zjistím opak. Nikdy jsem kvůli tomu na něj neřvala, rekla jsem mu, že mě hodně zklamal a že mu nevěřím. Jenomže já to vnímám jako velký problém a on si myslí, že to má pod kontrolou. Chapu Tvou ženu, mně už taky začíná být lhostejný, vidím ten opilecky výraz a mám po náladě - to bych ještě vydržela, ale ty výbuchy vzteku, výkyvy nálad, to se prostě nedá. Úplně ze mě vysava energii, radost ze života, samozřejmě to vnímá i syn :-(Jsem ráda za názor co Ti pomohlo.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil MichalB - 04/09/2017 00:49

Sonjo, jak píše Vcelar. Dokud má závislý podporu, většina toho většinou nenechá. Jen nic všeho a všechno v okolí. Z čehož tak nějak vyplývá řešení problému s alkoholiky. Těm vyřešili mě - tahni k certu i s tím tvým chlastem a buď si na to sám. Nasí pomoci sis nevázil.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Reminiscence - 12/09/2017 06:59

Holky, uvažovala jsem při čtení příspěvků co poradit, chtěla jsem napsat to, co se nejčastěji doporučuje: metoda "tvrdé lásky" - budu při tobě stát, pomohu ti, co jen bude v mých silách, ale jen pokud se půjdeš léčit. Jinak končím, odcházím, konec. A toto hlavně DODRŽET, jinak se z takového vyhrožování stává fraška. Ale při čtení příspěvku Včelaře mi došlo, že můj názor je asi ukvapený, moc tvrdý, u vás asi zatím nemožný, nemáte na to sílu, čemuž se tedy nedivím, je to hrozně těžké, když manžela milujete, to takhle rázně utnout (protože on by pravděpodobně na to léčení nešel a vy byste musely konat, co jste řekly). Takže já se přikláním k názoru Včelaře - ignorace, nezájem, případně přestat obsluhovat (prát, vařit), dát najevo, jak moc vás zklamal apod. Uvědomuji si, že jednu dlouhodobou abstinenci, rok a čtvrt, u mě vyvolalo, když se na mě vykašlala sestra, se kterou jsem do té doby měla krásný vztah a která mi pomáhala a podporovala mě, co to šlo, myslím až do mé třetí léčby. Pak už toho na ni bylo ale moc, byla rozčilená, jak trápím rodiče, vzala to tak, že jsem už ztracený případ, dozvěděla jsem se dokonce, že se vyjádřila tak, že už chce, aby to skončilo, že už je to k neunesení, že už by byla i radši, kdybych umřela. Takže já bych radila zkusit nejprve ten nezájem. Když nezabere, a to myslím že nezabere, spíš budou ti vaši manželé rádi, že neprudíte, že mohou pít jak chtějí, tak potom přitvrdit. Ono se taky může stát, že jim začne alkoholismus způsobovat problémy v práci, se zdravím, ve vztahu k dětem, s financemi a možná začnou dumat sami, že to asi není všechno ok. Jde o to, jestli to vedle nich vydržíte, protože to může trvat měsíce, roky, taky musíte myslet na děti, které se budou muset dívat, jak jejich táta upadá, budete si muset zvyknout, že jste vlastně najednou samy, že manžel má milenkou-flašku. Jinak musím bohužel napsat, že i kdybyste měly to štěstí, a manžela do té léčebny dostaly, že to vůbec není vítězství. Léčebny mají úspěšnost do max.10 procent, manžel může po návratu pár měsíců fungovat a pak to začne nanovo. Zažila jsem to mockrát. Manželky většinou při první léčbě podporují, jezdí na návštěvy, jsou šťastné, při druhé léčbě už jsou odměřenější a pokud manžel začne pít znovu, odcházejí. A zjišťují,

že ztratily spoustu času, zažily spoustu trápení, ohrozily své děti atd. Je to strašně smutné, ale alkoholismus je velmi vážná nemoc a většinou rozbíjí vztahy. Začněte uvažovat i o variantě, že váš vztah skončí. Ale samozřejmě to může dopadnout i dobře, nechci vás jen strašit, moje příspěvky jsou dost pesimistické, já si to uvědomuju, ale je to tím, co všechno jsem během let boje s tím děsivým démonem zažila (mám za sebou šest léceb, z toho dvě pětíměsíční).

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Včelař - 12/09/2017 08:16

Reminiscence. Ano, největší úskalí té tvrdé lásky, je, že partneři vyhrožují a pak stejně nedostojí svým výhrůžkám. A na těch to stojí a padá. Jakmile jednou jedinkou neudělá co slíbí, je ámen s veškerou autoritou.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Angelika - 12/09/2017 10:50

Sonjo,

tak u nás je to teď tak, že jsem na víkend odjela, ale volný víkend byl vykoupený náladou manžela. Poznala jsem, že pil. V takovém okamžiku se úplně fixuje na syna. Myslí si, že jen jemu se syn svěří a jak se trápí. Naštěstí syn je hodně silný a je si vědom, že manžel to všechno hrozně zveličuje, pokud je ve svém alkoholovém opojení. Samozřejmě byla zase nesmyslná hádka kvůli "kravině". Poslední dva dny je z něj cítit alkohol. Má žvýkačku a myslí si, že to nepoznám. Bohužel to je z něho cítit a má takovou lehce vrávoravou chůzi. Lahev jsem ale doma nikde nenašla. Nemám tedy důkaz a kdybych se ho zeptala, byla by další hádka ... také nemám sílu odejít, ale zároveň ani sílu s ním bojovat.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 12/09/2017 11:13

No, dnes mám schůzku s psychiatrem a řeknu jak to s manželem opravdu je. Jsem psychicky silná, ale tohle už je moc, jedu domů z práce a je mi špatně od žaludku. Bojím se cokoliv říct, vyhýbám se mu. Jsem odhodlaná mu říct ať se odstěhuje, po schůzce s psychiatrem. Poslední 1-2 týden pije dost a popravdě ani nemám jistotu zda neřídí pod vlivem a to pracuje jako řidič. Když hlídá syna je také pod vlivem, takže není "tak ve střehu". Odmítla jsem s ní jet autem kvůli tomu, že nemám jistotu že je střízlivý, jen se dotčeně pousmál. Minulý víkend jsem mu řekla, že mi přijde opilý, následovalo: co furt máš, měl jsem 2 piva, blabla. Zrovna jsem měla vyndaný nový alkoholtester, tak mu říkám aby si schválně dýchnul, souhlasil - opakovaně vyšlo 1,44, nicméně i potom ještě dopil zbytek vodky z placatky a ráno hned jak vstal si dal zase. Víím, kde to schovává, ale neřekla jsem mu to, chtěla jsem vědět kolik toho vypije... Denně alespoň půl flašky vodky, spíš celou. Schovala jsem kasičky, ptž z nich bral prachy, tak alespoň vybral peníze z účtu. Opakovaně mi tvrdí, že nepije. Řekla jsem mu, že jestli najdu ještě flašku je konec...

=====
Re: Manžel a alkohol...

Vložil Angelika - 12/09/2017 11:49

... tak držím pěsti ... to je jako přes kopírák. Taky si myslím, že jsem silná, ale jak ještě dlouho. Také jsem měla schůzku s jeho psychiatrem, ale nic z toho nevyplývalo. Jen snad, že se cítí jako dítě, které je pokárané za něco, co se nedělá. Na další schůzku jde až za 2 měsíce. Když mu řeknu, že si myslím, že pil, tak je také hádka, že vím všechno nejlíp ... já jsem mu o tom, že vím, kam schovává lahve řekla. Od té doby si je ale pečlivě schovává. U nás jde o víno. Když jsem to našla, tak to bylo ráno půl lahve před odchodem do práce, pak se během dne občas stavil doma a dopil to a večer byla načatá lahev nová. Sonjo, pak dej vědět, jak jsi dopadla u psychiatra ... držím pěsti ...

=====
Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 12/09/2017 13:43

Tak jsem dopadla v podstatě stejně. Podle psychiatra bere alkohol jako únik od problémů... A že bychom měli zkusit partnerskou poradnu, že ukončit to můžu vždycky. No, mám z toho pocit, že já jsem ta špatná a on chudák musí pít aby to se mnou vydržel. Říkala jsem mu, že je to začarovaný kruh, že vím, že pije a jsem k němu odměřená, tak mi řekl, že se kruh musí na co nejvíce místech přerušit. Každý vztah je jednou nahoře a jednou dole a zvládnutí problémů je o vzájemné toleranci a kompromisu a ne o utíkání od problému. Když nad tím tak přemýšlím, nevím jestli chci s takovým člověkem dál žít a brát alkohol jako únik, resp. součást našeho manželství... Důvod proč se napít se najde vždycky :-(

=====
Re: Manžel a alkohol...

Vložil Angelika - 12/09/2017 13:56

Sonjo ... přesně takový pocit jsem měla i já - špatná jsem já. Jsem dost aktivní a přesně ... on chudák musí pít, aby to se mnou vydržel. Taky mi doporučoval manželskou poradnu. Už jsem byla všude možné - rodinné konstelace, metoda RUŠ - ta musím říct že aspoň funguje tak, že už nebrečím ... taky zvažuji, jestli s ním chci ještě být. Vzpomínám, jaké jsme měli krásné manželství, které nám každý záviděl ... U nás je ještě situace trochu jiná než u Tebe. My máme jednoho syna, kterému je 14 ... manžel se na něj (řekla bych až nezdravě) upnul. Když jsem mu vyhrožovala, že synovi řeknu, že je alkoholik, tak mi řekl: "No jen mu to řekni!" Je si jistý, že se budu snažit syna co nejdéle ochránit a neřeknu mu to ... ale je mu přeci jen 14 a není hloupý ... mám pocit, že dělám všechno možné i nemožné. A samozřejmě je i někdy plačtivý - v kombinaci s antidepresivy. V takových chvílích má pocit, že našemu synovi všichni ubližují a činí kroky, které synovi spíš škodí. Na jaře jsem měla namíchané Bachovy esence - ty už teď nemám, ale když je nejhůř, tak si беру Rescue krizové kapky, abych to zvládla ...

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 12/09/2017 14:39

Synovi je málo (5), neví o ničem. Ale manžel je schopný na mě řvát před ním a je i vulgární. Myslím, že syn vnímá ty emoce a napětí... Zastihnout manžela střízlivého je poslední dobou nemožné. Vyložím karty na stůl a podle jeho reakce buď dám šanci poradně nebo konec. Víím, že by nám pomohlo si promluvit, ale on je hrozně uzavřený a nechce o ničem mluvit a když vážně komunikace, nenadělám nic. Ale jak píšeš, jsem také aktivní, on mi pomáhá s minimem věcí, oporu v něm žádnou nemám, nevěřím mu, zošklivil se mi jako člověk i jako muž a nevím jestli dokážu změnit svůj názor.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Angelika - 12/09/2017 15:23

... to je opravdu ještě malý ... Na mě manžel sice neřve a vulgární naštětí také není ... a ani to na něm není zase tak vidět ... já už to ale poznám a i bych řekla, že i když je to inteligentní člověk, jeho argumenty v hádkách, kdy je pod vlivem alkoholu, jsou scestné. Pokud je druhý den střízlivý, tak mluví úplně jinak. Zatím ještě nepije každý den ... přichází to v takových vlnách - kdy týden, dva i tři týdny nepije - pak ho něco rozhodí a 2-3 dny v tom zase lítá. Dnes třeba synovi nebylo ráno dobře, ale nic hrozného, ale manžel ho nechal doma. Já ho musela omluvit ve škole, ale kdybych trvala na tom, aby šel do školy, tak bych byla špatná máma, která nevidí, že synovi je špatně ... tak se držme ... ještě stále věřím, že to bude mít dobrý konec :-)

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Reminiscence - 12/09/2017 21:02

Nevím, jestli jsem to dobře pochopila, ale vy jste obě byly u JEJICH psychiatra poradit se, co máte dělat? To vám není jasné, jak to tam vaši manželé zbagatelizovali a možná hodili i vinu na vás? Raději si najděte svého psychiatra, to už dnes není žádná hanba, stejně jste už na něj pomalu zralé (píšu v dobrém, ne že se urazíte :woohoo:), TOMU řekněte, co se u vás doma děje a budete se divit, co uslyšíte. Jinak s těmi dětmi, to je taky průšvih - nejen u toho staršího, který je v obrovském ohrožení, že skončí u chlastu jako otec, ale i u toho malého. Vyrůstala jsem v nefunkční rodině a i když byl vyjímečně den bez scény a hádek, to napětí, tu strašnou atmosféru jsem vnímala od okamžiku, co si něco pamatuju. Teda asi od tří, čtyř. Dítě navíc vnímá všechno mnohem intenzivněji, může i nabýt pocit, že rodiče se hádají kvůli němu (tak to bylo i u mě) a trápí se, i když to nedává najevo. Já nemám právo vás odsuzovat, sama děti nemám a při mé povaze bych se s alkoholikem zřejmě protrápila až do důchodu (nebo spíše do jeho předčasné smrti), nedokážu ukončit vztah, i když vidím, že nefunguje, takže jsem teď radši sama, protože mám strach, že kdyby začly nějaké problémy, uchlástala bych se. Berte to teda prosím ode mne jen jako názor, pokus o radu, určitě ne jako výčitky.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Medovka - 12/09/2017 23:12

Reminiscence,

som rada, že si späť. Už som nedúfala, že sa dočkáme tvojich úprimných príspevkov a nemyslím, že sú pesimistické iba pravdivé a priame. Prajem ti nech sa máš lepšie.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 13/09/2017 07:09

Ano, mluvila jsem s JEHO psychiatrem, aby věděl, že pije tvrdý alkohol na psychofarmaka a chtěla jsem znát jeho názor (chodím k němu jako doprovod s tchánem). Nejsem bezchybná, ale to co o mě vykládá - jak píšeš, zbagatelizoval a vinu hodil na mě, vše otočí, aby se mu to hodilo do krámu. Partnerské problémy máme, ale to se přeci neřeší únikem k chlastu. Včera jsem si s ním zkusila promluvit, jenomže měl zase upito. Opět to samé dokola, nepiju, a to si jako nemůžu dát ani občas, když jsem mu řekla o jeho skryších a že vím jak často a kolik pije, tak mi na to řekl jaký mám přehled. A že jsem protivná a tak alkoholem utíkám od reality. A že se klidně odstěhuje a že se rozvést stejně nemůžeme kvůli baráku a synovi, tak jsem mu řekla, že to není překážka k rozvodu - to ho zaskočilo. No, dopadlo to tak, že dnes zavolám do partnerské poradny, objednáme nás a to je poslední šance. Ptž, jinak bych byla zralá na psychiatra i já, úplně ze mě vysává energii a veškerou radost ze života...

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Angelika - 13/09/2017 07:43

... ano i já jsem byla u jeho psychiatra ... poprvé s ním a potom jednou sama ... ale nic z toho nevyplývalo. Dokonce mi dal nůž na krk, jestli jsem to "žalovala" doktorovi, tak je to konec a bude rozvod. Našla jsem si psychologa, ale po dvou sezeních se zdálo být vše v pohodě i já jsem se cítila dobře. Sezení jsme ukončili s tím, že vše je v manželových rukou. Ale pak přišlo dalších několik alkoholových vln. Dnes je to tak, že od neděle je každý den lehce pod vlivem. Už si toho všimli i kolegové v práci. Tím, jak alkohol tlumí účinek léků, tak je potom strašně unavený. Celé odpoledne prospí. A dnes ani nešel do práce ... Když jsem se ho zeptala, zda nedělá něco, co tlumí účinek léků, tak samozřejmě NEEEE ... vždyť přeci musím já nejlíp vědět, že nepije ...

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Jana - 15/09/2017 14:36

Dámy, váš příběh je jako přes kopírák, a nejen příběh vás dvou, ale i dalších přítelkyň a manželů závislých. Pěkně si notujete, jak mu dáte nůž na krk a když on nepřestane, tak jako rozvod. No já vám garantuji, že ten nůž na krk budete dávat ještě tak dlouho, až se vám alkoholik vysměje. Pak se buď vzchopíte a začnete si hledět svého, nebo tím nožem budete šermovat do smrti.

Ale já vám samozřejmě přeju, aby to tak dramatické nebylo. Sama jsem bývalou přítelkyní alkoholika a tyto zákonitosti mě nepřestávají fascinovat. Přeju tady všem pěkné odpoledne... A manželky, chodte do

Al-Anon, mohlo by vás to nakopnout!

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Rita - 15/09/2017 19:36

Zdravím Vás...ani nevíte jak vám rozumím.. presne toto som prežívala dennodenně.. už som nemala ani kusok energie... už som bola v takej apatii, že keď som prišla domov, len som si sadla ev. ľahla na gauč a sledovala telku, aby som zabudla... domácnosť hore nohami, deti behali okolo...ale ja som sa nemohla pohnúť... nič už nedávalo zmysel a môj manžel nemal problém... bola som zúfalá... na liečbu nenastúpil 4dny pred termínom a čakali sme 3mesiace /mesiac si chodil pre odporúčenie k dr a 2mesiace čakačka...nešiel... pretože som ho k tomu donútila... medzitým nerobil...9mesiacov, pretože som ho donútila ísť na liečbu a on už neprijímal nové zakázky, potom sa z toho spamaetaval ďalšie mesiace, jak som ho mohla takto donútiť...a ja som len robila a robila...bola som hnusná protivná... tzv...provokatérka... z Brožurky alkoholizmus.kolotoc popírání... a jedného krásneho dna som si uviedomila, že ja nechcem takto žiť... ja nechcem byť na svojho manžela nasťvovaná a na celý svet, že nechcem aby deti videli, ako mal táťka dôvod , aby pil...jak som bola ja hrozna...uz mi bolo zo seba zle... nemoc alkoholizmu totiž postihne celú rodinu- nielen alkoholika... a ja som si uviedomila, že som spoluzavíska ... že reagujem na jeho akcie... a je to stále dokola... a dozvedela som sa o al-anon--- združenie pre príbuzných alkoholikov... a to mi zmenilo život...bola som na „velkom,, mítniku v Brne... a pocuvala som tých príbuzných a hovorila som si.. ved to som ja... presne toto prezívam... presne toto mi robil... a zrazu som začala rozprávať a oni mi rozumeli... nikto mi nevysvetľoval, že to nie je také hrozne, že zveličujem, že to musím vydržať... zrazu tu boli okolo mňa ľudia, ktorí ma chápali a ten pocit bol veľmi oslobodzujúci.. nikto mi neradil, len som pocuvala a vnímala a postupne som sa začala meniť... našla som si cestu k samej sebe... a zrazu som si uviedomila, čo od života chcem ja a nie môj muž, ktorý je pod vplyvom alkoholu... ja som bola v tom tak zamotaná, že už som nedokázala byť ďalej s ním v jednom byte, čokoľvek urobil... hneď som reagovala a ničilo ma to... prosila som aby odišiel on, ale nakoniec som odišla ja s deťmi... do bytu kde nemal prístup... takže to bolo moje utocisko... Al-Anonu vdacim za môj nový život, že som sa znovu nadýchlá a idem krok po kroku ďalej... svojho manžela stále milujem, ale viem, že keď si On neuvedomi, že je alkoholik a nezačne s tým niečo robiť...nemôžem s ním žiť... myslela som si, že som silná a že to dokážem,ale nedokážem... odišla som kvôli sebe ... lebo som už nevládala ja a chcela som zachrániť aspoň seba a deti ... neodšla som kvôli nemu, aby si niečo uvedomil...Odišla som kvôli sebe.. sme od seba 9mesiacov a stále je moja vina, že nie sme spolu, ja som rozbila rodinu... a On to má všetko pod kontrolou... Jeho nezmením, odovzdam to Bohu -jeho dno dúfam jedného dna príde a dokáže povstať...ja sa medzitým uzdravujem a tesím sa zo života:))

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 31/01/2018 21:11

Po dlouhé době se ozývám... Od začátku listopadu je manžel pryč - v hádce na mě řval, že se sbalí a půjde do prd..., tak jsem mu řekla, ať jde. Poslední dobou se to zhoršovalo, bála jsem se ho. Odstěhoval se, původně to vypadalo, že dočasně, on si prý uvědomil, že se chce vrátit a mně se strašně ulevilo, že je pryč. Myslím, že pije pořád dál. Od víkendu je hospitalizovaný kvůli zánětu slinivky. Budeme se rozvádět. Byla jsem za ním v nemocnici, je protivný a arogantní na personál - možná má abstak. No, lituji, že jsem to neudělala dřív.

=====
Re: Manžel a alkohol...

Vložil Reminiscence - 01/02/2018 05:34

Sonjo, udělala jsi dobře, nelituj. To peklo by bylo čím dál horší a ty nejsi povinna ho snášet. Jinak ten zánět slinivky je docela nebezpečný, má ho z pití, a jestli bude po návratu z nemocnice v pití pokračovat, tak ani nechci domýšlet, jak to dopadne. Ale mohl by být tohle důvod, proč se začne nad svým stavem zamýšlet. Držím palce, tobě i tvému manželovi.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Drahoslava - 01/02/2018 14:28

Ahoj Sonjo, tak super. Taky jsem manžela poslala pryč, po 14 dnech se vrátil na domluvu, že bude abstinovat a vyhledá psychiatra. Objednán je až na 14.2. Mezitím už 2x porušil, ne moc, ale vždycky když byl sám doma. Dozvěděla jsem se to. Zatím jsem to vzala jako důkaz, že to opravdu sám nezvládne, jak se dušoval. Pokud nepomůže lékař, antabus nebo nevím co, tak to taky radši ukončím. I když je to velmi těžké. Doporučila mi to i psycholožka, ke které teď chodím. Jenže já jsem taky alkoholička(pila jsem víno taky kvůli stresu), proto vím, že to není snadné se z toho pití vymotat a uvědomit si to. Snažím se abstinovat a manžel na to musí taky přistoupit, protože to bylo devastující. Pro nás oba a hlavně pro děti.
Přeji ti hodně sil.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Richard Abraham - 06/02/2018 19:25

Zdravím. Bez okolků - Váš manžel je těžký alkoholik. Opravdu těžký. Již několikrát Vám ukázal, že je alkohol důležitější než Vy a vaše společné dítě.... čili proč mrhat city na nevděčnicích? Proč dokola zkoušet něco, co nikdy nemůže přinést ovoce? Odpovězte si sama... alkoholik je stejný, jako narkoman. Jde o stejný druh závislosti, protože závislost je prostě závislost. Vybudoval si jí sám a taky se jí sám musí zbavit. Ale aby to dokázal musí chtít....A TO 99,9 % závisláků nechce, ale umí o tom srdcelivně mluvit.
Přeji Vám hodně štěstí ..

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 07/02/2018 09:22

Všem děkuji za podporu - je to pro mě důležité. Šanci dostal až dost, přesto mi v hlavě hlodají myšlenky, jestli jsem nemohla udělat víc... Je to hrozný, když si vzpomenu s jakým chlapem jsem se seznámila a

co z něj je po 13 letech a jak se postupně měnil :-(Vracet se k němu rozhodně nechci. Chtěla jsem mu nabídnout pomoc, ale evidentně o to nestojí ani si ji nezaslouží, možná by toho časem zneužíval. Známi z blízkého okolí mi říkají, abych konečně myslela na sebe a svou rodinu - mamka je těl. postižená, syn také není úplně v pořádku, navíc se musí srovnat s tím, že nevidá tátu, k tomu 1-2x týdně jezdím ke tchýni a tchánovi připravovat léky a "zkontrolovat" jestli je vše OK... Pokud se z toho dostane, zatím je pořád na JIP, nebude to mít snadné - čeká ho zásadní změna životosprávy, rozvod, já mám od nového roku přítele - s tím se bude muset taky srovnat. Ale jak píšete, závislost si vypěstoval sám

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Drahoslava - 07/02/2018 15:30

Ahoj Sonjo, gratuluji k odhodlání skoncovat s terorem. Neohlížej se a neříkej si cos mohla udělat či neudělat. Já myslím, že jsi udělala vše co bylo v tvých silách. Máš syna, rodinu a hodně práce kolem nich, máš i přítele, tak si uživej novou lásku a nový život.

Jednoduché to asi nebude, protože když se manžel vylíže z nejhorsího a začne abstinovat, možná mu konečně dojde o co přišel a bude třeba loudit nebo citově vydírat nebo svalovat vinu, protože se bude chtít vrátit. Třeba ne a nechá tě v klidu a půjde svou cestou. Těžko říct dopředu, co se bude dít, jenom hlavně ty buď silná a vyjdi novému životu vstříc. Ni krok zpátky. Však syna může vidat, když bude střizlivý. Netrap se a žij. On si vybral.

Snad jsi mě pochopila jak jsem to myslela. Drž se.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Richard Abraham - 07/02/2018 15:54

Soňo, gratuluji Vám k tomuto rozhodnutí. Nemá cenu pomáhat někde, kde není důvod. Mnoho žen jedná jako Vy v dobré víře, že pomocí alkoholik snad nějak pochopí, že je ten zlý a ošklivý atp ...ale opak je pravdou. Čím víc se s alkoholikem jedná v rukavičkách, tím je to horší. Sám se postavil mimo normální společnost a sám musí chtít se do ní vrátit a tím, že se k alkoholikovi budete chovat podle zásluh mu alespoň ukážete, jak na něj Vy i okolí nahlížíte.

Držte se ! Máte můj obdiv !

=====

Moje matka, alkoholička

Vložil Tereza - 19/02/2018 04:40

Smazáno administrátorem, duplicitní příspěvek

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil pavel - 26/02/2018 12:42

Sonja napsal:

.... Od víkendu je hospitalizovaný kvůli zánětu slinivky....

Tam zánět slinivky? Hmm, to nevypadá dobře, to může mít taky lidově řečeno "pa pár..." Slinivka to je tichý zabiják.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Sonja - 10/05/2019 23:36

Zdravím vás,

Po dlouhé době se ozývám. Bývalý manžel díky špičkové péči zánět slinivky a s tím spojené komplikace přežil, v nemocnici byl přes půl roku na ARO, po 3/4 roce propuštěn domů. Má invalidní důchod, 3. stupeň. Chvilí to vypadalo, že mu vše konečně došlo. Ale ne na dlouho, dietu nedrží, nasává dál, po Silvestru opět skončil na jip se začínajícím zánětem slinivky, díky skvělé péči se z toho dostal a v současné době se znovu potýká se s tím samým. Naštěstí jsme rozvedení, péči o syna i rozdělení majetku vyřešeno. Jen syna trápí, že by chtěl k tatínkovi častěji - jenomže tatínek buď lítá po doktorech nebo je hospitalizovaný a hlavně nemá vůli si syna brát. Takže, měli jste pravdu a děkuji vám za podporu, opravdu nemá cenu se snažit pomáhat, podporovat někomu, kdo o to nestojí, ale myslet na děti a na sebe, aby vás to také nesešlo. Přiznám se, že se mi hrozně ulevilo, jsem spokojená, v klidu, syn je také v pohodě, žádné rozhodnutí bych nezměnila.

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Michal - 11/05/2019 00:34

Ahoj pročetl jsem celé vlákno, protože jsem nevěděl o co se jedná, je až neuvěřitelné, jak je ta závislost silná, že člověk doslova uteče hrobníkovi z lopaty strávi tak dlouhou dobu v nemocnici, kde má neskutečně mnoho času na přemýšlení a i tak se vrátí k alkoholu, velmi smutný příběh....mějte se se synem hezky!

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Rita - 11/05/2019 02:09

Diky Sonjo za správu...ja som sa s mojim manželom tiež nakoniec rozviedla... Síce sme mali vyriešené deti, nebývali sme spolu a aj majetok sme mali rozdelený, ale právnik ma upozornil, že pokiaľ bude manžel ďalej piť a narobí dlhý, mohli by exekútori ísť i po mojom plate... Na majetok nemôžu ale na plat áno... Ak sme manželia... Síce mi to trhala srdce, ale rozum rozhodol a ja sa rozviedla.. Od tej doby som prestala kontrolovať čo robí nerobí s peniazmi... Dala som mu,, slobodu,, k zodpovednosti... Nechávam ho niesť si svoje bremeno... Opakovane mal chlastaci šnúry i pokus o samovraždu... Bol na dne... V jednom takom ataku mi volal, že už nemuže, že chce prestať jen nevi jak... S láskou som mu povedala,

že vie, čo je potreba... len nech ide na liečenie sám za seba... Krok za krokom... Vykročil... Teraz je 4mesiac v liečebni... Sme už i po týždňovej spoločnej terapii tam... A 1x v živote mám pocit úľavy, ja som nevybavovala nič... Všetko zariadil sam... Chcel a chce... Dokážeme sa normálne baviť, už neobvinuje... Hľadáme riešenia, nebojujeme... Zatiaľ je to plne nádeje... Je tam, má za sebou komunitu... Samozrejme mam strach, ako zvládne život vonku...je to jeho voľba...ci si nájde doliecovanie, komunitu vonku, ktorá by ho držala... Uvidíme... Pracujem i ja na sebe...mam komunitu i ja... Strážim si hranice, učím sa hovoriť o svojich potrebách a byť viacej sama so sebou než sa rozdávať okolo... Táto cesta k sebe samej je ťažká ale nádherná a úprimne sa teším z každého kroku... Nachádzam ľahkosť a jemnosť v mojom bytí... Ďakujem Bohu za túto cestu... Už nezachraňujem, už žijem svoj život a ak Boh dá, môj,, manžel,, ho bude žiť spolu so mnou...

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Gennosuke - 11/05/2019 12:57

Rita napsal:

Opakovane mal chlastaci šnúry i pokus o samovraždu... Bol na dne... V jednom takom ataku mi volal, ze už nemuze, že chce prestať jen nevi jak...

To je dobre - moc dobre! Ten pokus o sebevrazdu a beznadej. To je totiz presne ten moment kdy zacina pracovat pud sebezachovy a dotycny si zacne uvedomovat ze konec uz je blizko a ze uz takhle nechce dal. Uz ne kvuli rodine nebo praci a podobnym vecem ale ze strachu o holy zivot. Nic vic, jen preziti. Tahle motivace dokaze cloveka udelat i na prvni pohled nemozne. To jak popisujes ze je v lecebne a zmeny v jeho chovani - to zni skvele! Desne moc Vam obema drzim palce!!!

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Rita - 11/05/2019 21:44

Dekuji... Dnes oslava tchanovych narozenin (nakonec) byla bez chlastu... Bylo to super i manžel přijel na 4 hodinky z lecebne... Užili si to vsichni... Dokonce dekoval tatovi, že to udelal bez alkoholu... Mám z nich veľkou radosť...

=====

Re: Manžel a alkohol...

Vložil Richard A - 12/05/2019 08:01

Sonja napsal:

Zdravím vás,

Po dlouhé době se ozývám. Bývalý manžel díky špičkové péči zánět slinivky a s tím spojené komplikace přežil, v nemocnici byl přes půl roku na ARO, po 3/4 roce propuštěn domů. Má invalidní důchod, 3. stupeň. Chvilí to vypadalo, že mu vse konecne došlo. Ale ne na dlouho, dietu nedrží, nasává dál, po Silvestru opět skončil na jip se začínajícím zánětem slinivky, díky skvělé péči se z toho dostal a v současné době se znovu potýká se s tím samým. Naštěstí jsme rozvedení, péči o syna i rozdělení

majetku vyřešeno. Jen syna trápí, že by chtěl k tatínkovi častěji - jenomže tatínek buď lítá po doktorech nebo je hospitalizovaný a hlavně nemá vůli si syna brát. Takže, měli jste pravdu a děkuji vám za podporu, opravdu nemá cenu se snažit pomáhat, podporovat někomu, kdo o to nestojí, ale myslet na děti a na sebe, aby vás to také nesešlo. Přiznám se, že se mi hrozně ulevilo, jsem spokojená, v klidu, syn je také v pohodě, žádné rozhodnutí bych nezměnila.

Smutně pravdivé.

Přeji vše dobré Sonjo. Ať se vám dobře daří.

=====